

תת"ע 9005/10/13 - מדינת ישראל נגד דולב הירש

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 9005-10-13 מדינת ישראל נ' הירש דולב
בפני כבוד השופטת רונה פרסון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דולב הירש

הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בכך שבתאריך 25.9.13 בשעה 14:40, בעת שנהג ברכב פרטי מסוג סוזוקי מספר רישוי 91-220-19 (להלן: "הרכב") בכביש הגישה לחוף מעין צבי מכביש מספר 4, עשה זאת בהיותו שיכור, בכך שסירב לתת דגימת שתן לפי דרישת שוטר.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום אך לא בנהיגה. טען כי לא הצליח לתת דגימת שתן עקב "בעיה בעברו" (אירוע טראומתי שעבר בילדותו) וכי בנסיבות אלה היה על השוטרים לערוך לו בדיקת דם.

3. מטעם המאשימה העידו סמ"ר יואב שפרונג, מר חן אברמוביץ ורנ"ג אבי סבח. כמו כן הוגשו, בין היתר, דו"חות פעולה, דו"ח על עיכוב, טופס בדיקת מאפיינים לחשוד בנהיגה בשכרות והודעת נהג תחת אזהרה.

מטעם ההגנה העידו הנאשם, מר עומר אהרונסון וגב' אירית קופפרמן. כמו כן הוגשה חוות דעת (נ/1).

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה, עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר וכי יש להרשיע את הנאשם במיוחס לו.

5. עיקר המחלוקת בין הצדדים היא בשאלה האם ניתן לייחס לנאשם סירוב לתת דגימת שתן לפי דרישת שוטר, סירוב אשר מקים חזקה בדבר נהיגה בשכרות. שאלה נוספת שבמחלוקת היא האם בנסיבות העניין היה על השוטרים לערוך לנאשם בדיקת דם חלף בדיקת שתן.

המסגרת הנורמטיבית

6. סעיף 64ב(ב) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א 1961 (להלן: "הפקודה"), קובע כי שוטר רשאי לדרוש מנהג רכב דגימת שתן בהתקיים חשד סביר כי הנהג שיכור:

"(ב) שוטר רשאי לדרוש מנהג רכב או מממונה על הרכב, שהיה מעורב בתאונת דרכים או שיש לשוטר חשד סביר כי הוא שיכור, לתת לו דגימת שתן או דגימת דם לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול ובאיזה ריכוז, או אם מצוי בגופו סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן; שוטר רשאי להורות על נטילה של דגימת דם כאמור בסעיף קטן זה גם מנהג רכב או מממונה על הרכב שהוא מחוסר הכרה, ולא יחולו לענין זה הוראות סעיף קטן (ב2)."

בסעיף 64ב(א) מוגדר "שיכור" גם כ"מי שבגופו מצוי סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן."

7. סעיף 64ב(ב2) לפקודה קובע, כי על השוטר להסביר לנהג את מטרת נטילת הדגימה, לבקש את הסכמתו ולהסביר לו את המשמעות המשפטית של סירוב לתת דגימה כאמור:

"(ב2) שוטר הדורש מנהג רכב או מממונה על הרכב לתת לו דגימת נשיפה, דגימת שתן או דגימת דם, לפי הוראות סעיף זה, יודיע לו את מטרת נטילת הדגימה, יבקש את הסכמתו, ויסביר לו את המשמעות המשפטית של סירוב לתת דגימה, כאמור בסעיף 64ד."

אותו סעיף 64ד קובע, בס"ק (א) שלו, כי נהג המסרב לתת דגימה לפי דרישת השוטר חזקה כי נהג בהיותו שיכור:

"64ד. (א) סירב נוהג ברכב, או מממונה על הרכב כאמור בפסקה (1) להגדרה "ממונה על הרכב" שבסעיף 64ב, לתת דגימה לפי דרישת שוטר כאמור באותו סעיף, יראו אותו כמי שעבר עבירה לפי סעיף 62(3)."

שאלת החשד הסביר

8. מעדויותיהם של עדי התביעה עולה, וכך אני קובעת, כי התקיימו בנאשם ובסביבתו אינדיקציות רבות אשר עוררו חשד סביר כי הוא היה נתון תחת השפעת סמים באופן אשר הקים את הבסיס לדרישה ממנו

כי ימסור דגימת שתן. בעוד עדויותיהם של השוטרים היו מפורטות ומהימנות, מצאתי כי עדויותיהם של הנאשם ועד ההגנה מטעמו אינן מהימנות.

9. סמ"ר יואב שפרונג (להלן: "סמ"ר שפרונג") תיאר מפורטות בדו"ח פעולה (ת/5) את הסימנים אשר עוררו את חשדו כי הנאשם נתון תחת השפעת סמים, בהאי לישנא:

" מיד ששוחחתי עם הנהג הבחנתי בריח חריף של חשיש שעלה מתוך הרכב. כמו כן, עיניו של הנהג היו אדומות מאד, בצורה ניכרת, והוא נראה ישנוני ורדום, תנועותיו באופן כללי היו חריגות באיטיות, באופן בולט, הוא מעט גמגם, בלע מילותיו וידיו רועדות. שאלתי את הנהג אם יש דבר מה לא חוקי ברכב? והוא הציע שאחפש: "אתה מזומן לחפש" היו דבריו. בבדיקת הרכב נראו אביזרי עישון, ניירות גלגול, פילטרים, מכונה לגלגול סיגריות וטבק מסוגים שונים ולא ידועים. כמו כן, נמצאה קופסת מתכת ובה גרגירים שהריחו בצורה חריפה מאד כחשיש, על פי ריח הקופסה, היה בה חשיש בשלב כלשהו וכעת רק שאריות/גרגירים (קטנים מידי לסמן כתפיסה)... במקום אחר ברכב נמצאה סיגריה מגולגלת למחצה בטבק, אך נראו בה מספר גרגירים שלא נראו כטבק סיגריות. במקום נוסף נראתה סיגריה מגולגלת שעושנה עד כדי מחציתה והריחה כחשיש. כאשר עמד הנהג מחוץ לרכב הוא התנדנד ונראה מתקשה לשמור על שיווי משקלו. כל העת דיברו איטי והוא בולע מילים, ישנוני ורדום. שאלתי את הנהג האם הוא משתמש בסמים והוא השיב שלא, אך ציין היה לפני מספר חודשים בדרום אמריקה ושם התנסה בסמים מקומיים שלדעתו היו מסוג מריחואנה/גראס אבל הוא אינו בטוח לגמרי מה עישן, אלא ידע שמדובר בסמים. לנוכח כל האמור לעיל חשדתי שמדובר בנהג שיכור מסמים." (ההדגשות לא במקור).

10. מהתיאור האמור עולה, כי בנאשם וברכבו נמצאו מספר מאפיינים המעוררים חשד סביר כי הנאשם נהג תחת השפעת סמים: ריח חריף של חשיש מהרכב, עיניו של הנאשם היו אדומות מאד, הנאשם נראה ישנוני ורדום, תנועותיו היו חריגות באיטיות, הנאשם גמגם, בלע מילים וידיו רעדו. בנוסף, כאשר עמד הנאשם מחוץ לרכב הוא התנדנד והתקשה לשמור על שיווי משקלו.

מעבר לכך, בחיפוש שנערך ברכבו של הנאשם נמצאו אביזרי עישון המעוררים אף הם חשד סביר כי הנאשם נהג תחת השפעת סמים: ניירות גלגול, פילטרים, מכונה לגלגול סיגריות וטבק מסוגים שונים. כמו כן נמצאה קופסת מתכת ובה גרגירים שהריחו כחשיש, סיגריה מגולגלת למחצה אשר נראו בה מספר גרגירים שלא נראו כטבק סיגריות וכן סיגריה מגולגלת שעושנה עד כדי מחציתה והריחה כחשיש.

11. בעדותו בפניי, נשאל סמ"ר שפרונג בחקירתו הראשית, מה העלה לו את החשד שגרם לו לבקש מהנאשם בדיקת שתן והשיב: **"התשובה היא התנהגותו של הנהג, אם נפרט, עיניו דיבורו, תנועותיו, גמגומו, בליעת המילים ורעד בידיים."** (פרוטוקול הדיון מיום 10.6.15, עמ' 8, ש' 4).

סמ"ר שפרונג נשאל בחקירתו האם התסמינים של עיניים אדומות, ישנוני ורדום יכולים גם להעיד על שכרות מאלכוהול והשיב, כי לרוב כשהוא מתאר עיניים אדומות הכוונה היא לעיניים אדומות משימוש בסמים, וכי ברוב המקרים קיים ריח חריף שלא ניתן להתעלם ממנו של אלכוהול ואילו "**במקרה הזה הריח היה של מריחואנה של קנביס**" (שם, בעמ' 9, ש' 27-32).

התרשמתי כי עדותו של סמ"ר שפרונג מהימנה, מפורטת וקוהרנטית.

12. המתנדב, מר חן אברמוביץ (להלן: "**מר אברמוביץ**"), תיאר בדו"ח פעולה מטעמו (ת/6) את האינדיקציות שנמצאו אצל הנאשם באופן דומה: "**בעת שיחה עימו הרחנו מהרכב ריח של חומר המוכר לנו מעבודתנו כסמים ובעת שהנ"ל הוריד את משקפי השמש שלו הבחנתי כי עיניו אדומות ביותר ולאורך השיחה עימו דיבורו לחוץ, מגמגם ואיטי ותנועות גופו איטיות גם כן. בעקבות המפורט מעלה התעורר בי החשד ושאלתי את הנהג אם יש דבר מה שאינו חוקי ברכב והוא ציין שלא והציע שאתחיל לחפש. בבדיקה ברכב נראו אביזרי עישון שונים כגון פילטרים, ניירות גלגול, טבק ושאריות סיגריות זרוקות על הרצפה...**"

עדותו של מר אברמוביץ עולה בקנה אחד עם עדותו של סמ"ר שפרונג ומחזקת אותה.

13. הנאשם, במסגרת חקירתו במשטרה וכן במסגרת עדותו בפניי, ניסה לתת הסברים לקיומם של המאפיינים שפורטו לעיל. כך למשל בהודעת הנאשם תחת אזהרה מיום 29.9.13 (ת/1), ציין הנאשם כי עישן סמים, מסוג גראס או מריחואנה, בדרום אמריקה בחודש מאי של אותה שנה, אך טען כי הוא לא מבין בזה. ציין כי הניירות המגולגלים, הפילטרים, המכונה לגלגול סיגריות והטבק וכן קופסת המתכת כולם שייכים לו אך משמשים לגלגול ועישון סיגריות. טען כי לא היה עם עיניים אדומות, כי היה ישנוני משום שקם ונסע לים וכי בלע מילים משום שאינו רגיל להיתקל בשוטרים.

בחקירתו הראשית טען הנאשם כי קופסת המתכת שהשוטרים מצאו במסגרת החיפוש ברכבו נועדה לגלגל לבד את הסיגריות כי יש לו פציעה ביד שמאל וכי לא היה ריח של חשיש ברכב שכן הוא מגלגל טבק רגיל. הוא הכחיש כי היו לו עיניים אדומות.

מצאתי כי הסבריו של הנאשם אינם משכנעים ובלתי אמינים ומכל מקום צירוף כלל התסמינים שנמצאו אצל הנאשם היה בהם כדי לעורר חשד סביר כי נהג תחת השפעת סמים.

14. מעבר לכך, מחומר הראיות עולה כי הנאשם נכשל לחלוטין בבדיקת המאפיינים שנערכה לו. על פי טופס בדיקת מאפיינים לחשוד בנהיגה בשכרות (ת/3), שערך סמ"ר שפרונג לנאשם נתקבלו התוצאות הבאות:

במבחן עמידה - לא יציב, מתנדנד.

במבחן הליכה על קו - לא יציב, מתנדנד מאד.

במבחן הבאת אצבע יד ימין לאף בעיניים עצומות - החטיא.

במבחן הבאת אצבע יד שמאל לאף בעיניים עצומות - החטיא.

ציין כי הנאשם החטיא בכל הניסיונות.

15. בדו"ח הפעולה (ת/5) תיאר סמ"ר שפרונג בפירוט את מבחני הביצוע ותוצאותיהם:

במבחן עמידה במקום - הנאשם התנדנד החל מהשנייה ה-5 ונטה לצדו השמאלי החל מהשנייה ה-15 בצורה ניכרת. ציין כי לא נראה שהנאשם שם לב שהוא נוטה לצדו כשעיניו עצומות. ציין כי הנאשם פתח את עיניו שלוש פעמים תוך כדי ביצוע ובכל אחת מהפעמים היה צריך להורות לו לעצום את עיניו ולפקוח אותן רק לאחר הודעה. ציין כי הנאשם נראה מזלזל בדבריו ועל כן פקח את עיניו מידי פעם.

במבחן הליכה על קו ישר - הנאשם חרג מהקו לצדו השמאלי, לא נגע עקב באגודל למרות שהסביר לו לעשות זאת גם תוך כדי ביצוע ולא תיקן אלא בצעד הראשון לאחר שהעיר לו. כמו כן הנאשם הסתייע בידי באופן כזה שהוא הרים אותן לצדדים על מנת לשמור על שיווי משקל. ציין כי נראה שהנאשם התקשה מאד במבחן שכן התנדנד בצורה ניכרת מאד.

במבחן הבאת האצבע לקצה האף - הנאשם כשל בכל אחת מהפעמים כאשר הוא פוגע כ-1.5 ס"מ מקצה אפו, ברדיוס במקומות שונים בפניו. ציין כי העיר לנאשם לתקן תוך כדי ביצוע, לאחר כל ניסיון כושל שלו, אך הוא לא תיקן והמשיך להחטיא את המקום.

16. הנאשם טען בעדותו כי צלח את בדיקת המאפיינים וכי סמ"ר שפרונג כלל לא אמר לו שהוא נכשל במבחנים. לטענתו, עשה "בדיקת מה שאמרו לי אמרו לי ללכת על עקב לצד האגודל ולאחר מכן לגעת עם האצבע באף עשיתי כל מה שהם ביקשו מיד לא אמרו לי שום דבר". כשהופנה לקביעות של סמ"ר שפרונג, ענה, "לא נכון שטויות." (פרוטוקול הדיון מיום 7.1.16, עמ' 18, ש' 9-5). בהמשך כינה זאת "שקר".

מצאתי לקבוע, כי טענת הנאשם כי צלח את בדיקת המאפיינים עומדת בניגוד לחומר הראיות ומשליכה על מהימנותו של הנאשם. כאמור, סמ"ר שפרונג תיאר הן בטופס בדיקת מאפיינים לחשוד בנהיגה בשכרות (ת/3) והן בדו"ח הפעולה (ת/5) בפירוט רב כי הנאשם נכשל בכל אחד ממבחני הביצוע למרות שהסביר והדגים לנאשם כל מבחן באיטיות מספר פעמים. מצאתי כי עדותו של סמ"ר שפרונג מהימנה ומתארת נאמנה את מהלך ותוצאות בדיקת המאפיינים.

17. איני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם בסיכומיו כי כל מה שכתבו השוטרים בדו"חות הפעולה נכתב בדיעבד בצורה מוגזמת על מנת להצדיק את החשד הסביר ואת ההתנהגות שלהם כלפי הנאשם. התרשמתי כי עדויותיהם של השוטרים מהימנות, דו"חות הפעולה היו מפורטים באופן שהסביר את נסיבות האירוע ועדויותיהם מתיישבות ומחזקות אחת את השנייה.

18. גם את הטענות לעניין אי הסכמת הנאשם לתפוס ואי תפיסת החומרים שהיו ברכב, מצאתי לדחות.

מדו"חות הפעולה, כפי שפורטו לעיל, ומעדויותיהם של סמ"ר שפרונג ומר אברמוביץ (אשר מצאתי כמהימנות) עולה, כי החיפוש ברכב נעשה ביוזמתו ובהסכמתו של הנאשם. כך העיד סמ"ר שפרונג כי הנאשם הציע בעצמו שיבוצע חיפוש ברכב: "**לא דרשתי לבצע חיפוש ברכב הנהג כשצטטתי אותו בת/5 הציע שנביט לו ברכב בצורה הכי פשוטה.**" (פרוטוקול הדין מיום 10.6.15, עמ' 8, ש' 26-28).

מר אברמוביץ העיד גם כן כי הנאשם הציע להם לערוך חיפוש ברכב, כי הם לא פעלו בחריגה מסמכות וכי המטרה לשמה ערכו חיפוש ברכב היא לבדוק אם יש חומרים שאסורים על פי החוק אשר יכולים להצביע על חשד שהנהג נהג תחת השפעת חומרים אסורים.

19. בעניין זה טען עד ההגנה מטעם הנאשם מר עומר אהרונסון (להלן: "**מר אהרונסון**"), חבר של הנאשם אשר היה עמו ברכב ביום האירוע, כי לאחר שהמטרה עצרה אותם וביקשה מהם פרטים מזהים השוטרים החלו לחפש ברכב בלי אישור.

בחקירתו הנגדית סיפק מר אהרונסון תשובות מתחמקות לשאלה. הוא טען כי השוטרים הוציאו אותם החוצה וישר התחילו לחפש. כשנשאל איך הוא מסביר כי בוצע חיפוש ללא סיבה, ענה, "**לא יודע, כפי שעוצרים אותי באמצע הכביש לא מבין מה הסיבה אם עשיתי הכל בסדר, לא מבין למה.**"

20. התרשמתי כי עדותו של מר אהרונסון אינה מהימנה ונועדה כדי להרחיק את הנאשם. מר אהרונסון טען מיד בתחילת עדותו כי השוטרים ערכו חיפוש ברכב ללא אישור וזאת אף מבלי שנשאל על כך. בחקירתו הנגדית העיד כי אינו יודע מה הנאשם אמר ואף לא נתן הסבר מניח את הדעת מדוע לשיטתו ערכו השוטרים חיפוש ברכב.

על כן, אין בעדותו של מר אהרונסון כדי לתמוך בטענת הנאשם בדבר חיפוש לא חוקי ברכב. מעבר לכך, מצאתי כי באופן כללי עדותו של מר אהרונסון מגמתית ובלתי אמינה ואין בה כדי לחזק את גרסת הנאשם.

21. לטענת ב"כ הנאשם, העובדה שהשוטרים לא תפסו את החומר החשוד כסם שמצאו ברכב עולה כדי מחדל חקירתי חמור ש"מפיל את כל התיק". הוא הגיש פסיקה לעניין הכלל לפיו הימנעות מהבאת ראיה

מחזקת את ראיות הצד השני.

בעניין זה, העיד סמ"ר שפרונג, כי לא תפס את החומר שמצא ברכב משום שהיה מדובר במספר גרגירים בלבד, שאריות חומר להבדיל מחומר, אשר לא ניתן לשקול אותן. הוא נשאל מדוע לא תפס את מחצית הסיגריה המגולגלת שמצא ברכב והשיב כי הוא איש תנועה אשר מתעסק יותר עם הצד התעבורתי ושם פחות דגש על תפיסת החומר כאשר מדובר בכמויות קטנות, ומכל מקום, טען כי בדיקה טוקסיקולוגית היא המוכיחה אם נהג נמצא תחת השפעת סם אם לאו.

22. אינני סבורה כי נפל מחדל בהתנהלות השוטרים בכך שלא תפסו את החומר החשוד כסם אשר נמצא ברכב, גרגירים ומחצית סיגריה מגולגלת. אני מקבלת את ההסבר של סמ"ר שפרונג לפיו היה מדובר בכמות קטנה של חומר שממילא לא ניתנת לבדיקה וכי לגבי חצי הסיגריה המגולגלת הרי שממילא לא ניתן לקבוע בוודאות מי עישן אותה. לא מדובר אפוא בהימנעות מצד המאשימה מהבאת ראיה רלבנטית ובוודאי שאין המדובר במחדל חקירתי. משעה שכל אותן האינדיקציות עוררו את חשדם הסביר של השוטרים ונדרשה בדיקת שתן אשר אמורה היתה לאשר או לשלול הימצאות סמים או תוצרי חילוף סם בגופו של הנאשם, אין באי תפיסת הסם לעניין עבירה זו כדי לפעול לחובת המאשימה.

האם הנאשם סירב למתן דגימת שתן

23. לטענת המאשימה, הנאשם התנהג באופן המסכל את מתן דגימת השתן באופן העולה כדי סירוב וזאת על אף ניסיונות חוזרים ונשנים של סמ"ר שפרונג והחלופות שהציע לנאשם. לעומת זאת, הנאשם טען כי לא סירב למתן דגימת השתן אלא כי לא הצליח לתת הדגימה וזאת משום שאינו יכול לתת שתן ליד אנשים אחרים בעקבות אירוע טראומתי מעברו.

24. סמ"ר שפרונג תיאר כך - בדו"ח פעולה (ת/5) - את תגובתו של הנאשם לדרישה למתן שתן:

"כעת דרשתי מהנהג דגימת שתן לאיתור סמים. הנהג אמר שאין לו שתן לתת והצעתי כי נמתין וכי ישתה מים. הנהג הסכים ובמהלך למעלה משעה שמה 7 כוסות מים. בכל פעם שליוויתי אותו לתת שתן לדבריו לא יצא לא (צ"ל "לו", ר.פ.), ובכל פעם סיפר סיפור אחר. פעם היה זה פחד לתת שתן במקום סגור וכדי להקל עליו הוצעתי (צ"ל "הוצאתי", ר.פ.) אותו לאוויר הפתוח והסכמתי שייתן שם את דגימתו. פעם ציין כי יש לו חשש לתת שתן ליד זר והסכמתי כי ילך בשטח הפתוח מרחק מה ממני כדי לתת אך גם זה לא עזר אלא שאז ציין הנהג כי פשוט אין לו שתן. שאלתי האם יהיה בקרוב והוא ענה שהוא לא יודע. הסברתי לו שוב את משמעות הסירוב, דהיינו אם יסרב למעשה יודה במיוחס לו ואף יואשם בסירוב והוא מצדו השיב - תעשו מה שאתם רוצים אבל אין לי שתן. שמה עוד ועוד מים לבקשתי, נראה היה שהוא מתקשה לשמור את השתן בגופו, (עמד רגל על רגל ונראה מתאמץ) ובכל זאת כאשר ליוויתי אותו לתת שתן חזר עם כוס ריקה בטענה כי הוא לא צריך לתת...לציין כי לכל אורך ההמתנה ניסה החשוד

להתגרות בי, להקניט ולעשות פרובוקציות ציוניות (צ"ל "ציניות", ר.פ.). לאחר למעלה משעה הסברתי לו פעם נוספת את משמעות הסירוב והצעתי כי יתייעץ עם עורך דין. הנהג סירב. הסברתי לו כי עלי יהיה להאשימו בסירוב שכן עבר הרבה מעבר לזמן סביר וכי הוא מעכב את הבדיקה. והוא השיב מצדו שאעשה מה שבא לי, כאמור בטון מזלזל ותנועת ביטול יד."

25. סמ"ר שפרונג המשיך ותיאר בדו"ח הפעולה (ת/5) כי חזר וביקש מהנאשם לתת דגימת שתן מספר פעמים נוספות בטרם יואשם בסירוב אך הנאשם סירב ולא שיתף עמו פעולה ואף התנהג בצורה פרובוקטיבית ומזלזלת:

"שאלתי האם רוצה לתת שתן והשיב שלא, "אני רוצה שתפתח לי תיק במשטרה". על כך חזר בכל פעם שהצעתי לו לתת שתן טרם הוא יואשם בסירוב. בשעה 16:30 הודעתי לו שאני מאשים אותו בסירוב. בוצע צילום והטבעה ונרשמו הדו"חות. בסיום הטיפול וטרם נרשמה ההזמנה לדין הצעתי לנהג בפעם האחרונה לתת שתן והוא השיב "אני לא רוצה, אני רוצה שתפתח לי תיק, אני רוצה שתהרוס לי את החיים, הרי זה בדיוק מה שאתה רוצה לעשות, אז בבקשה." הצעתי כי ייקח נשימה ארוכה ויחשוב על דבריו שכן אני בסך הכל נותן לו הזדמנות נוספת, למרות שהחומר רשום, לתת שתן אך הוא חזר על המשפט שצינתי מספר פעמים ולא ניתן היה לתקשר עמו יותר. בהוראת רמ"ת הוחלט סופית להאשימו בסירוב לנוכח דברים הברורים (לא מוכן לתת שתן, רוצה שתהרוס לי את החיים)...והוחלט לא לחקור את הנהג באותו היום שכן הוא נראה תחת השפעת סמים כבדה, ולא רצוי לחקור שיכור, אלא אדם פיכח...

לציין כי הנהג הבין את היטב את משמעות הסירוב ואף ביקשתי שיחזור עליה כדי שיבין וכך עשה.

לציין שעד לסיום הכולל של הטיפול הצעתי לו לתת עוד שתן ולסיים את הפרשה והוא מצדו חזר על המשפט הנ"ל.

לציין כי גם בתום הטיפול הצעתי לנהג לתת שתן והוא סירב וביקש שאפתח לו תיק. שאלתי מדוע לא ירצה לתת שתן והשיב "ככה". לציין כי הנהג נראה מבולבל, התקשה להבין הוראות ונראה תחת השפעה כבדה...

לציין כי כאשר קרא את ההזמנה לדין שרשמתי לו החל לצחוק. שאלתי אותו מה קרה? והוא אמר שרשום שיכור. הסברתי לו בפעם ה-5 כי שיכור בלשון החוק מתייחס גם לשכרות מסמים ולא רק מאלכוהול אך הוא לא הצליח להבין. כשחברו בא לחתום עליו הנהג זרק לו את ההזמנה לדין ואמר לו תראה קטעים מצחיקים, הם רשמו שאני שיכור. נדמה כי זה תיאר יותר מכל את מצבו של הנהג ואת היחס כלפי.

לציין כי כאשר חברו הגיע לחתום עליו ארובה (צ"ל "ערובה", ר.פ.) גם הוא החל לדבר לא יפה ולהתנהג בחוסר כבוד בסיסי, הגשתי לו את טופס השחרור לחתימה והוא אמר שהוא רוצה לקרוא היטב הסכמתי והוא חטף ממני את הטופס וקימט אותו.

לציין כי הנהג סינן לעברי "ימך שמך" כשיצא ממשרדי."

26. מפאת חשיבותם של הדברים הובא בהרחבה האמור בדו"ח הפעולה של סמ"ר שפרונג. בטופס דרישה למתן דגימת שתן (ת/4) סימן סמ"ר שפרונג כי הודיע לנאשם כי הוא חשוד בנהיגה בשכרות מסמים, כי הסביר לו את מהות הבדיקה ודרש ממנו לבצע בדיקת שתן לצורך בדיקת רמת סמים בגופו וכי במידה ויסרב יראה כמי שנוהג בשכרות. סימן כי הסביר לנאשם כי על פי החוק מחובתו למסור דגימת שתן לצורך בדיקת רמת סמים.

סמ"ר שפרונג סימן כי הנאשם מסרב לבצע הבדיקה. סימן כי לאחר שקרא בפני הנאשם את האמור לעיל הוא אישר בחתימתו כי הבין את החשד נגדו ואת מהות הבדיקה והדרישה לבדיקה ומשמעות הסירוב למתן הדגימה.

27. גם מר אברמוביץ תיאר בדו"ח הפעולה (ת/6) את הניסיונות לבקש מהנאשם לתת דגימת שתן ואת תגובתו של הנאשם וכך רשם:

"יואב דרש מהנהג דגימת שתן לאיתור סמים. הנהג ציין כי אין לו שתן והצענו לו שנמתין וישתה מים. הנ"ל שתה במשך למעלה משעה שבע כוסות מים ובכל פעם שלווה לבדיקת השתן לא נתן שתן והמציא סיפור אחר. הוסבר לנהג את משמעות הסירוב ובכל זאת המשיך לטעון כי אין לו שתן ואמר "תעשו מה שאתם רוצים אבל אין לי שתן"... בהמשך אמר לשותפי "אני רוצה שתפתח לי תיק במשטרה" בכל פעם שיואב ביקש ממנו דגימה. לאחר כשעה וחצי הודענו לו כי הוא מואשם בסירוב ובעת שביצענו צילום + ט"א והצענו לו שוב בדיקת שתן והוא אמר לשותפי יואב "אני רוצה שתהרוס לי את החיים בדיוק כמו שאתה רוצה, אני רוצה שתפתח לי תיק במשטרה. לציין כי הנהג הבין את משמעות הסירוב...לציין כי הצענו לו שוב ושוב לתת שתן והוא המשיך לסרב ולהאשים את שותפי יואב "אתה רק רוצה להרוס לי את החיים". לאורך כל הטיפול הנ"ל התנפל מילולית על יואב והאשים אותו בהאשמות שווא שונות."

מכאן, שעדותו של מר אברמוביץ בדבר תגובתו של הנאשם ביחס לדרישה למתן דגימת שתן עולה בקנה אחד עם עדותו של סמ"ר שפרונג ומחזקת אותה.

28. מעדותם של השוטרים, אשר מצאתי כמהימנה, עולה כי לנאשם ניתנו הזדמנויות רבות לתת דגימת שתן וכי הוסברה לו מספר פעמים משמעות הסירוב לתת דגימה כאמור. מעדותם עולה כי הנאשם העלה בכל פעם סיבה אחרת בגינה אינו יכול לתת דגימת שתן וכי למרות שניתנו לו מספר חלופות לאופן מתן הדגימה ולמרות שהבין את משמעות הסירוב הוא לא נתן הדגימה כאמור.

כך, הנאשם טען תחילה כי אין לו שתן וסמ"ר שפרונג הציע כי ימתין וישתה מים. לאחר מכן טען הנאשם כי יש לו פחד לתת שתן במקום סגור וסמ"ר שפרונג הוציא אותו לאוויר הפתוח והסכים שייתן שם את הדגימה. לאחר מכן טען הנאשם כי יש לו חשש לתת שתן ליד זר וסמ"ר שפרונג הסכים כי ילך בשטח הפתוח מרחק מה ממנו אך גם זה לא עזר. לאחר מכן טען הנאשם כי פשוט אין לו שתן. מאוחר יותר, על אף שהנאשם שתה עוד ועוד מים והוא נראה כמתאמץ להתאפק חזר עם כוס ריקה בטענה כי אין לו שתן לתת. בשלב מאוחר יותר, כאשר סמ"ר

שפרונג שאל את הנאשם אם הוא רוצה לתת דגימת שתן הנאשם סירב ואמר שהוא רוצה שיפתח לו תיק במשטרה וחזר על כך בכל פעם שסמ"ר שפרונג הציע לו לתת שתן בטרם יואשם בסירוב. בתום הטיפול חזר ושאל סמ"ר שפרונג את הנאשם מדוע לא ירצה לתת שתן והאחרון השיב: "ככה".

29. כאמור, טענת הנאשם לעניין אי מתן דגימת שתן היא כי אינו יכול לתת שתן ליד אנשים אחרים וזאת בשל אירוע טראומתי שעבר בילדותו.

בחקירה שנערכה לו ביום 29.9.13 (ת/1), ארבעה ימים אחרי האירוע, על ידי רנ"ג אבי סבח (להלן: "רנ"ג סבח"), טען הנאשם כי הסיבה בגינה אינו יכול לתת שתן ליד אנשים אחרים היא הטרדה מינית שעבר בילדותו:

"...ואמרו לי שאני צריך לתת שתן נתנו לי כוסית למילוי יחד עם שוטר הלכתי לשירותים וביקש שלא אסגור את הדלת כי הוא צריך להסתכל אמרתי לו שיש לי בעיה עם זה והוא הציע לי לעשות את זה מאחור בחוץ וכך יוכל להסתכל עלי ולא הצלחתי לתת שתן ונתנו לי לשותות הרבה מים והחזירו אותי למשרד שלך ופה היה יואב והסביר לי שאם אני לא נותן דגימת שתן זה נחשב שאני מודה שהשתמשתי תוך כדי נהיגה בסמים ואלכוהול ברמה הכי גבוהה שיש ויכול לדפוק לי את החיים כי יש תיק במשטרה. הסברתי להם שלתת שתן זה בעיה פסיכולוגית אצלי. הכוונה לתת שתן לפני אנשים. בגיל 12 אם אני לא טועה בקיבוץ שלי הוטרדתי מינית מאדם שבא להתנדב בקיבוץ והיה חקירה במשטרה ומה שהורים שלי סיפרו שסילקו את אותו מתנדב מהארץ. ואני התכוונתי לספר את זה לשוטרים אך לא הרגשתי בנוח כי איך שהם התייחסו אליי זה לא משהו שאני נהנה לספר. הם נתנו לי עוד כמה פעמים לתת שתן ובאחד הפעמים הסברתי להם שזה מלחיץ אותי שהם עומדים לידי הוא התחיל לשחק עם הנשק שלו הוציא כדורים הכניס כדורים זה הלחיץ אותי יותר ואמרתי לו את זה והוא אמר שאני משעמם אותו..."

בעדותו בבית המשפט חזר הנאשם על טענתו זו.

30. לשם ביסוס טענת הנאשם לפיה אינו יכול לתת שתן ליד אנשים אחרים, בעקבות טראומה שעבר בילדותו, הגיש הנאשם חוות דעת (נ/1) מטעם גב' אירית קופפרמן (להלן: "גב' קופפרמן"), עובדת סוציאלית ופסיכותרפיסטית. בחוות דעתה נכתב כי הנאשם פנה אליה לטיפול במאי 2014 והיה בטיפול כעשרה חודשים. צויין, כי הנאשם פנה לטיפול על רקע של פוסט טראומה עם תסמינים סומאטיים וגופניים של הימנעות, חשד וקושי בהתחייבות. לקביעתה, על פי הידע והניסיון המקצועי שלה ועל פי היכרותה את הנאשם, התרשמה כי לנאשם בעיה אמיתית הנובעת ממורכבות נפשית של פחד אמיתי לחשוף ולהיחשף והוסיפה כי התלונה שהנאשם לא יכול לתת שתן בנוכחות אחרים היא הגיונית ומתאימה בהקשר זה.

בעדותה בפניי חזרה גב' קופפרמן על האמור בחוות דעתה וציינה כי לאור התהליך הטיפולי שהנאשם

עבר אצלה, היא נוטה להאמין להימנעות שלו לתת שתן בנוכחות אחרים. לדידה, היא הרגישה תהליך מקביל בתהליך הטיפול של הנאשם של הימנעות וקושי בחשיפה מול אחרים וכי היא מאמינה כי בפן ההתנהגותי זה בא לידי ביטוי בתקרית עם השוטרים.

31. בחקירתה הנגדית העידה גב' קופפרמן כי הנאשם הגיע לטיפול בעקבות המשפט וכי סיפר לה באופן כללי על הבעיה שלו שאינו יכול לתת שתן ליד אנשים וכי התרשמה שישנה טראומה מעברו של הנאשם וכי התגלו אצלו תסמינים של פוסט טראומה. לטענתה הבעיה ליוותה אותו בצבא ובתחומים אחרים וגם בשירותים ציבוריים. היא הודתה כי לא ניתן לקבוע באופן חד משמעי כי הנאשם לא מצליח לתת שתן בגלל הטראומה שעבר וכי זו הסיבה שביום האירוע לא הצליח לתת דגימת שתן, אך ציינה כי טראומה מהסוג שהנאשם עבר יכולה לגרום לסימפטום מהסוג הזה.

32. "יאמר כאן, כי נוכח התרשמותי מעדותה של עדת ההגנה ובשים לב להכשרתה, לא מצאתי כי יש בעדות זו כדי לבסס את טענת הנאשם לעניין הימנעות מוצדקת ממתן דגימת שתן ובוודאי אין בה כדי להפריך את ראיות התביעה מהן עולה, מעל לכל ספק סביר, כי הימנעות הנאשם היתה מכוונת, באה כדי להתחמק ממתן דגימה וכי נוכח הזמן הלא קצר של הנסיגות והחלופות שניתנו לו, היה אמור הנאשם לתת דגימת שתן באחד מהאופנים שניתנו לו, חרף טענתו לעניין טראומה בעברו, במיוחד כשנראה היה כי הוא מתאמץ ומתאפק שלא לתת שתן.

33. ודוק, הגב' קופפרמן היא עובדת סוציאלית בהכשרתה ופסיכותרפיסטית. היא אינה פסיכיאטרית מומחית ואיני סבורה שהכשרתה הנ"ל, די בה כדי לבסס את טענתה בחוות דעתה לעניין השלכת 'הטראומה' שעבר הנאשם בעברו על התנהלותו כיום או על אי מסוגלותו לתת שתן בנוכחות אחרים. זאת על אחת כמה וכמה כאשר היא מאשרת כי לא נתקלה במקרה דומה בעבר ואף לא הצליחה להצביע על מקרים כאלה או דומים בספרות המקצועית.

34. כזכור, הנאשם נשאל בחקירתו הנגדית מדוע לא סיפר לשוטרים אודות ההטרדה המינית שעבר בילדותו והשיב: **"אמרתי לך זה לא משהו שאני פותח ולא נהנה לדבר ולהיזכר בזה ובכלל שיש אנשים שאני רואה שיש להם משהו נגדי לא מרגיש בנוח לפתוח את זה מול אנשים גם פה אם לא הייתי חייב לא הייתי פותח את זה, לא מאחל לאף אחד להרגיש ככה ולפתוח את זה בפני אנשים. זה משהו אישי שלי ולא קשור אליהם."** (הפרוטוקול מיום 7.1.16 בעמ' 21, ש' 20-23).

הנאשם העיד כי סיפר על כך בחקירה לרנ"ג סבח לאחר שהתייעץ עם עורך דין והוא אמר לו שאין לו ברירה והוא חייב לספר לו (שם, בעמ' 22, ש' 19-20). עם כל ההבנה ומבלי להקל ראש באירוע שלטענת הנאשם חווה בילדותו, מצופה היה כי יציין זאת בפני השוטרים במעמד האירוע במיוחד לאחר שהוסבר לו על ידי השוטרים מה המשמעות המשפטית של טענת הסירוב ומה השלכותיה לגביו, השלכות אשר יש בהן כדי "להרוס לו את החיים", כהגדרתו שלו עצמו באוזני השוטרים.

אם חרף כל האמור, בחר הנאשם שלא להזכיר את הטראומה שעבר בילדותו, המסקנה היא שהימנעותו מלמסור שתן מגיעה לכדי סירוב כמשמעותו בדין.

35. יצוין כאן, כי סירוב לבצע בדיקה אינו חייב להיות במילים וגם התנהגות המכשילה את ביצוע הבדיקה יכולה לעלות כדי סירוב ועל כך אין מחלוקת.

התנהגותו של הנאשם, לרבות יחסו המתגרה והמזלזל בשוטרים, מלמדת על סירוב למתן דגימת שתן. הנאשם לא דבק בסיבה אחת בגינה אינו יכול לתת שתן אלא בכל פעם העלה סיבה אחרת. סמ"ר שפרונג התחשב בנאשם והציע לו מספר פתרונות ראויים לאופן מתן הדגימה, אך למרות זאת הנאשם לא נתן הדגימה. בנוסף, מעדותו של סמ"ר שפרונג עולה כי באיזשהו שלב הנאשם פשוט סירב לתת דגימת שתן ולא שיתף פעולה עם השוטרים. יש לציין כי הנאשם אישר בחקירתו (ת/1) כי הוסברה לו משמעות הסירוב לתת דגימת שתן.

36. אני סבורה כי החלופות שהוצעו לנאשם הן חלופות סבירות וראויות למתן דגימת השתן. בחקירתו הנגדית תיאר רס"מ שפרונג כי בדיקת שתן מתבצעת כברירת מחדל בשירותי התחנה במקום פרטי ומוצנע וכי הוא מתלווה לנהגים לשירותים. הוא ציין כי אין מצב שנהג נמצא לבד בתא סגור אך יחד עם זאת הוא נותן לנהגים פרטיות ומתרחק מספר מטרים וזאת כדי להיות עמם בקשר עין על מנת לוודא שהנהג אינו מכשיל את הבדיקה על ידי הכנסת מים וכדומה.

כך גם מר אברמוביץ הסביר בחקירתו כי לא ניתן להשאיר הנבדק ללא השגחה מחשש שיכשיל את הבדיקה: **"אני נתקלתי בעבר במקרה בו חשוד בנהיגה תחת סמים, מילא את כוסית השתן ממים של הבית שימוש שהיה בו ואז מזרזף שהיה בחצר, זה מקרים שקרו ולכן אני בטוח שאסור להשאיר את הנבדק לבד וזה אומר מרחק של מספר מטרים טובים על מנת לוודא כי אינו מכשיל את הבדיקה."** (פרוטוקול הדיון מיום 4.11.15, עמ' 10, ש' 22-24).

כאמור, סמ"ר שפרונג הסכים כי הנאשם יבצע הבדיקה בשטח פתוח והתרחק ממנו מרחק מסוים, כאשר הסביר כי הוא חייב לשמור עמו על קשר עין כדי שלא יכשיל הבדיקה. אני סבורה כי מדובר בפתרון ראוי בנסיבות העניין.

37. לטענת ב"כ הנאשם, בעקבות הבעיה האישית של הנאשם, היה צריך לאפשר לנאשם לבצע הבדיקה עם דלת סגורה שהרי ממילא טענו כי הוא מכשיל את הבדיקה. אני מקבלת טענה זו. כפי שהעידו השוטרים, לא ניתן להשאיר את הנבדק לבד ללא השגחה מחשש שיכשיל את הבדיקה. לו היתה נערכת לנאשם בדיקה ללא השגחה, הרי שממילא לא היה לה כל ערך ראייתי. מעבר לכך, הנאשם עצמו טען כי אינו יכול לתת שתן במקום סגור ולכן סמ"ר שפרונג הציע לו לבצע את הבדיקה בשטח פתוח.

הטענה הנוספת שהעלה הנאשם לפיה מר אברמוביץ שיחק עם הנשק שלו והלחיץ אותו באופן שמנע ממנו לתת דגימת השתן אף היא אינה מקובלת עלי. בהקשר זה העיד מר אברמוביץ כי לא שיחק בנשק

בזמן ששמר על הנאשם אלא כי יצא לו שרוך אבטחה והוא החזירו למקום.

מעבר לכך, איני מקבלת את עדותו של הנאשם בדבר יחס מזלזל שקיבל מהשוטרים. התרשמתי כי בעוד שהשוטרים נהגו בנאשם בהתחשבות ובאורך רוח, הרי שהנאשם התנהג בצורה מזלזלת ומתגרה.

38. לאור כל האמור, מצאתי כי התנהגותו של הנאשם עולה כדי סירוב לתת דגימת שתן ומכאן שקמה החזקה כי הנאשם נהג בשכרות, כשהוא נתון תחת השפעת סמים.

האם היה צורך בבדיקת דם

39. לטענת ב"כ הנאשם, משלא הצליח הנאשם לתת דגימת שתן, על השוטרים היה לאפשר לו לערוך בדיקת דם.

מצאתי לדחות טענה זו.

40. אין מחלוקת, כי השוטרים לא הציעו לנאשם לערוך בדיקת דם.

הסמכות לקבוע את סוג הבדיקה שתיערך לחשוד בנהיגה בשכרות נתונה לשוטר ואינה נתונה לבחירת החשוד.

טענת הנאשם, כי ביקש מהשוטרים לבצע בדיקת דם במקום בדיקת שתן אינה מבוססת בחומר הראיות. בחקירתו של הנאשם במשטרה אשר נערכה ביום 29.9.13 (ת/1), ארבעה ימים אחרי האירוע, טען הנאשם כי ביקש מהשוטרים לבצע בדיקה אחרת והם סירבו:

"וברגע שהם הודיעו לי שנמאס להם לחכות כי עבר זמן אמרתי להם שאין לי בעיה לעבור כל בדיקה אחרת שאני לא משתמש באלכוהול ולא בסמים והם אמרו לי שאין בדיקה אחרת חוץ מלתת שתן ויש לי בעיה..."

לעומת זאת, מר אברמוביץ העיד כי הנאשם לא העלה כל בקשה לבדיקה אחרת: **"עד המקרה כל המקרים שהיו קרובים למקרה הזה, הסתמכנו על בדיקות שתן שהוכיחו את עצמם, אני רוצה לציין שממנו לא באה כל בקשה לבדיקה אחרת, הסירוב היה עיקש לסרב אתנו בקשה, לא בא שום שיתוף פעולה ממנו."** (פרוטוקול הדיון מיום 4.11.15, בעמ' 12, ש' 3-5).

עדותו של מר אברמוביץ היתה מהימנה ואני מבכרת את גרסתו על פני גרסתו של הנאשם. אני סבורה כי לו היה הנאשם מבקש לבצע בדיקת דם במקום בדיקת שתן, בקשתו היתה מתועדת בחומר הראיות

ונשקלת על ידי השוטרים. מכל מקום, הסמכות לקבוע את סוג הבדיקה נתונה כאמור לשוטר לפי שיקול דעתו ואינה נתונה לבחירת הנאשם.

41. רס"מ שפרונג נשאל בחקירתו מדוע לא לקחו את הנאשם לבצע בדיקת דם והשיב: "אנו משתדלים שלא לקחת יותר נכון אנו לא לוקחים את הנאשמים לבדיקת פולשניות כאשר ניתן לבצע בדיקות קלות ולא פולשניות." (פרוטוקול הדיון מיום 10.6.15, עמ' 11, ש' 30-31).

רנ"ג סבח העיד בחקירתו כי על פי הנהלה המשטרתי המסתמך על חוות הדעת של ד"ר גופר, כאשר מדובר בחשוד בשכרות עקב שימוש בסמים, נותנים רק בדיקת שתן ולא בדיקת דם.

מר אברמוביץ נשאל בחקירתו האם בדיעבד היה נכון לדרוש מהנאשם לתת בדיקת דם והשיב כי במקרה דנן ההתנגדות מצדו של הנאשם היתה כל כך גדולה לכל מה שהשוטרים עשו וכי הציעו לו להתייעץ עם עורך דין.

42. בנסיבות העניין, לא מצאתי כי נפל פגם בשיקול דעתם של השוטרים בכך שלא ערכו לנאשם בדיקת דם. ראשית, מעדויותיהם של השוטרים עולה כי שעסקין בחשד לשימוש בסמים בנהיגה, העדיפות היא לביצוע בדיקת שתן שהיא בדיקה קלה יותר לעומת בדיקת דם שהיא בדיקה פולשנית. ברור כי סיבה זו אינה יכולה לעמוד לבדה וכי יש להעדיף את חקר האמת על פני סיבות פרוצדוראליות, אלא שבענייננו לא הונח כל בסיס או צורך בביצוע בדיקה אחרת חלופית.

בנסיבות המקרה דנן, החשד של השוטרים היה מבוסס על הממצאים הרבים שנמצאו אצל הנאשם וברכבו ועל תוצאות בדיקת המאפיינים. השוטרים כאמור התרשמו כי הנאשם מכשיל בכוונה את מתן בדיקת השתן, וזאת למרות ניסיונות חוזרים ונשנים מצדם ומתן חלופות ראויות לבעיות השונות שהציג להם הנאשם. בהקשר זה, איני מקבלת טענת ב"כ הנאשם כי דעתם של השוטרים ביחס לנאשם ננעלה ולכן לא חיפשו פתרונות אחרים. התרשמתי כי השוטרים ניסו לתת פתרונות הולמים לנאשם בהתחשב במגבלות הקיימות.

43. למעלה מן הצורך אוסיף ואציין, כי בהתאם להלכה הפסוקה, ניתן להוכיח נהיגה בשכרות על ידי ראיות עצמאיות ולא רק באמצעות בדיקות מעבדה או אמצעים טכניים (ראה ע"פ 5002-94 בן איסק נ' מדינת ישראל, מ"ט (4) 151). בענייננו, האינדיקציות שתוארו אצל הנאשם, וזאת אף ללא כל קשר לסירוב להיבדק שמקים חזקת שכרות, יש בהן במצטבר כדי להוות הוכחה חותכת מעל לכל ספק בדבר היותו של הנאשם נתון תחת השפעת סמים; כך עיניו האדומות, חוסר יציבותו, כישלונו בכל מבחני הביצוע, דיבורו האיטי והמגומגם, ישנוניותו, הריח החריף מהרכב ואף הממצאים שהתגלו בו (שלא נתפסו), יש בכל אלה כדי להעיד על היותו נתון להשפעת סמים ולכל הפחות יש בהן כדי לחזק ולתמוך בקביעה המשפטית העולה מהסירוב של הנאשם בדבר היותו שיכור, כהגדרתו בפסיקה.

סוף דבר

.44 העולה מהמקובץ הוא שאני קובעת שעובדות כתב האישום הוכחו בפניי מעבר לכל ספק סביר, ועל כן אני מרשיעה את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

.45 המזכירות תשלח עותק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לטיעונים לעונש בפניי ליום 24.1.18 בשעה 13:00.

ניתנה היום, י' טבת תשע"ח, 28 דצמבר 2017, בהיעדר הצדדים ובהסכמתם.